

**МІЖНАРОДНІ НАУКОВО-ПРАКТИЧНІ ІНТЕРНЕТ-
КОНФЕРЕНЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО СПРЯМУВАННЯ**

www.economy-confer.com.ua

СВІТ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Випуск 1

*Збірник тез доповідей
міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції*

29 червня 2021 р.

Тернопіль
2021

"Світ наукових досліджень. Випуск 1": матеріали міжнародної науково-практичної інтернет-конференції економічного спрямування. - Тернопіль, 2021. – 41 с.

УДК 330 (063)
ББК 65я431

Збірник тез доповідей укладено за матеріалами доповідей економічної наукової інтернет-конференції «Світ наукових досліджень. Випуск 1», які оприлюднені на інтернет-сторінці www.economy-confer.com.ua

Наші збірники матеріалів науково-практичних інтернет-конференцій включаються до наукометричної бази даних "РІНЦ / RSCI".

Адреса оргкомітету:
46005, Україна, м. Тернопіль, а/с 797
тел. +380977547363
e-mail: economy-confer@ukr.net

Оргкомітет економічної наукової інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. В збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірність несуть учасники, їх наукові керівники та рецензенти.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерело є обов'язковим.

10. Подчуфаров А.Ю., Брундасова С.Ю., Самоцкая О. И. Эволюция и актуальность управления рисками в российской экономике // Электронные информационные системы. 2015. № 2 (5). С. 85-92.
11. Тарануха О.М. Формування процесу ризик-менеджменту на підприємстві / О.М. Тарануха, С.І.Іванчук // Бізнес Інформ. – 2013. – № 3. – С.278-281.

ФІНАНСОВА РІВНОВАГА ВИРОБНИЦТВА І СПОЖИВАННЯ ЯК ОСНОВА НОРМАЛЬНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕКОНОМІКИ

Мямлін Владислав Віталійович

*доктор технічних наук, Дніпровський національний університет
залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна*

Економічна наука дуже тривалий час йшла по шляху природничих наук, основне завдання яких вивчати те, що вже існує, тобто чинних законів навколишнього світу. І вона також вивчала і намагалася пояснити існуючі в різні періоди історії економічні відносини. Але головне завдання економічної науки, на наш погляд, полягає не в поясненні того, що вже є, а в пошуку нових науково обґрунтованих рішень, з метою створення сприятливих умов для функціонування економіки. Разом з тим економічний «механізм» - це штучна система, яка може бути по-різному організована і може абсолютно по-різному функціонувати, в залежності від вподобань тих чи інших груп економічного або фінансового впливу. А економічні закони, про які так часто люблять повторювати економісти, це всього тільки деякі прийняті правила гри.

Пояснимо на окремих прикладах чому економіка не «працює» і що треба зробити, щоб вона «запрацювала» і стала ефективною. Спершу розглянемо всі три етапи економічного циклу: Виробництво благ → Розподіл благ → Споживання благ. Спробуємо розібратися на якому етапі виникає проблемна ситуація. Перший етап - виробництво благ - не є критичним, тут все в порядку, виробляти щось ми можемо. Може так бути, що не усякий товар відповідає вимогам високої якості та технологічності виготовлення, але це питання до науково-технічного прогресу, який при певному відношенні держави до праці інженерів та

вчених не змусить себе довго чекати. З етапом споживання благ також проблем немає. Люди завжди готові споживати, і у величезних кількостях. Реальний попит на товари є завжди, немає тільки платоспроможного попиту. Самим «вузьким» місцем в цьому ланцюжку є другий етап - розподіл благ. Блага розподіляються дуже повільно і не в повному обсязі. Ця затримка відбувається через те, що весь час не вистачає грошей на придбання вироблених благ. Спробуємо відповісти, чому так відбувається.

Ефективна економіка повинна сприяти не тільки ефективному виробництву матеріальних благ, а також їх ефективному розподілу. Виходячи з того, що в даний час розподіл благ відбувається шляхом купівлі-продажу через фінансового посередника - гроші, то дуже важливо, щоб грошові виплати людям, спрямовані на споживання благ, відповідали б продажній вартості всіх вироблених благ, в іншому випадку товари не будуть реалізовані. Винахід грошей свого часу став інноваційним рішенням в сфері обміну товарів. На ранніх етапах свого генезису замість складного натурального обміну різних товарів між собою ($T_1 \leftrightarrow T_2$), ($T_1 \leftrightarrow T_3$), ($T_1 \leftrightarrow T_4$), ($T_1 \leftrightarrow T_5$), ... ($T_1 \leftrightarrow T_n$), з'явилася проста можливість спочатку поміняти (продати) свій товар на гроші, а потім, використовуючи отримані гроші, поміняти (купити) їх на інший товар ($T_1 \rightarrow G \rightarrow T_2; T_3; T_4; T_5; \dots ; T_n$). Така система була дуже практичною, зручною і всіх влаштовувала. Та й треба пам'ятати, що раніше гроші представляли собою реальну внутрішню цінність, так як виготовлялися з дорогоцінних металів або мали аналогічне цінне покриття (повноцінні гроші). Тому при продажу товарів, одні цінності (товарні) змінювалися на інші цінності (грошові), і те ж саме, тільки навпаки, відбувалося при покупці товарів - цінності (грошові) змінювалися на цінності (товарні). Згодом гроші втратили свою внутрішню цінність і стали тільки звичайними купюрами і цифрами в комп'ютерах - електронними грошима. І тільки за домовленістю між людьми в певних випадках (на безлюдному острові або в космосі вони нікому не потрібні) гроші є зовнішньою цінністю, так як їм надано ряд позитивних функцій, і в першу чергу - засіб платежу. Все було б дуже добре, і економіка могла б розвиватися величезними темпами, якби не одне «але», пов'язане з людським фактором. Деякі люди вирішили, що навіщо їм виробляти матеріальні блага, це довго і трудомістко, краще відразу «виробляти» гроші - це набагато легше, нулик на купюрі домалював і грошей відразу стало в

десять разів більше. А щоб функцію виробництва грошей забрати у держави, була створена деяка Федеральна Резервна Система - по суті, приватна лавочка з виробництва грошей. Таким чином, хтось повинен щосили працювати, щоб виробляти матеріальні блага, а хтось просто друкує гроші, і з їх допомогою скуповує ці матеріальні блага. Основною метою економіки стало не виробництво товарів, а виробництво грошей. Відбулася підміна понять, підміна цінностей - головною метою підприємств стало отримання «прибутку». Замість отримання матеріальних благ люди почали цікавитися отриманням «фінансового еквіваленту» матеріальних благ. Таким чином, роль грошей, як загального еквівалента, помітно ослабла, а їх роль, як засобу платежу посилилася. Крім того, всьому світу була нав'язана система міжнародного кредитування, яка насправді тільки завдає шкоди національним економікам. Насправді ж економіка цілком може працювати без зовнішніх запозичень і навіть без внутрішньої емісії. Тієї кількості грошей, яка вже давно є в економіці, цілком вистачить для ефективного розвитку країни. Для цього треба відмовитися від сучасної антинаукової кризоутворюючої моделі та перейти на Модель високоефективної національної економіки.

Щоб економіка могла розвиватися швидкими темпами і протистояти негативним явищам, вона повинна базуватися на науково обгрунтованих економічних принципах, деякі з яких представлені в роботах [1-8]. Найголовнішим принципом є принцип фінансової рівноваги між виробництвом і споживанням. Цей принцип може бути реалізований лише тоді, коли зникне така помилкова категорія як «прибуток», яка тільки створює дисбаланс між зазначеними економічними сторонами одного і того ж явища. Крім того, для виправдання свого «існування» «прибуток» постійно потребує емісії грошей, тому що саме емісія і є джерелом утворення «прибутку». Більше ніяких джерел утворення «прибутку» не існує. Категорія «прибуток» не тільки порушує справедливий товарообмін, а ще й гальмує його, що позначається на швидкості реалізації товарів. Це легко зрозуміти з такого прикладу. Як прийнято в сучасній економіці, зарплата становить лише частину ціни товару. Припустимо, що в країні є тільки одне, але велике підприємство, яке випускає всю різноманітну продукцію для даної країни. Крім того, на цьому підприємстві працює все працездатне населення країни, для якого і призначена вся ця продукція. Нехай зарплата всіх працівників дорівнює 3,

а вартість всієї продукції B , причому $Z < B$ (частина не дорівнює цілому). Між вартістю продукції і зарплатою знаходиться така величина як прибуток Π . Тобто людям платять частину ціни товару, а пропонують купити товар за повною ціною. Чи зможуть трудящі придбати весь товар? Ні, не зможуть. Грошей на купівлю товарів завжди буде не вистачати. Тому необхідно відмовитися від категорії «прибуток» і перейти до рівноважної економіки. При рівноважній економіці країна може розвиватися зі швидкістю не 2-3 % на рік, як зараз, а на цілий порядок вище, тобто 25-30 % на рік. Всі, хто хоче переконатися в справедливості цього твердження, можуть самі розробити імітаційну макроекономічну модель, засновану на пропонованих принципах, і провести свій власний імітаційний експеримент на комп'ютері.

А для відповіді на питання: «Як же підприємства будуть розвиватися без прибутку?» відправляємо читача до робіт [4, 5]. Треба розуміти, що насправді може існувати зовсім інша економічна реальність, на відміну від тієї, яку вже багато років намагаються нам нав'язати прозахідні економісти. Категорія "прибуток" для того і була впроваджена в економічну теорію, а далі і в свідомість людей, щоб постійно забезпечувати роботу друкарського верстата. А емісія грошей, як відомо, завжди призводить до інфляції, за якою тягнеться ще ціла низка негативних явищ. Насправді ж економіка може дуже ефективно функціонувати, але на підставі зовсім інших економічних та фінансових принципів. Якщо уряд України хоче реально розвивати економіку швидкими темпами, щорічно підвищувати рівень життя населення і не стояти з простягнутою рукою за міжнародними кредитами, які тільки розоряють країну, то він повинен ініціювати перехід на принципово іншу науково обгрунтовану форму господарювання.

Список використаних джерел:

1. Мямлин В. В. Существующая прибыльно-финансовая модель хозяйствования - основная причина кризиса мировой экономической системы и краха финансовой системы. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2008. Вип. 25. С. 241-247.
2. Мямлин В. В. Теория бесприбыльной альтернативной экономики как основа нового экономического мировоззрения. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2009. Вип. 26. С. 222-230.

3. Мямлин В. В. К вопросу о категории прибыли. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2010. Вип. 29. С. 268-279.
4. Мямлин В. В., Мямлин С. В. Основные научные принципы создания высокоэффективного экономико-финансового «механизма» в государстве. *Независимое исследование с позиций IT-технологий: монография*. Киев-Днепр : Монолит, 2019. С. 40-58.
5. Мямлін В., Мямлін С. Як Україні запустити потужний економічний «двигун»? *Світ*. 2018. № 3-4. С. 3.
6. Мямлин В. В., Мямлин С. В., Сбалансированность товарной и денежной систем без дополнительных эмиссий денег как основное условие интенсивного развития экономики государства. *Світ економічної науки. Випуск 9* : зб. тез Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Тернопіль, 27 листопада 2018 р.). Тернопіль, 2018. С. 135-140.
7. Мямлин В. В. К вопросу о ложных категориях в экономической науке. *Science and education: problems, prospects and innovations*. Proceedings of the 7th International scientific and practical conference. CPN Publishing Group. Kyoto, Japan. 2021. P. 738-747.
8. Мямлін В. В. Що потрібно змінити в економічній теорії, щоб вона стала потужним творчим інструментарієм? *Проблеми та перспективи розвитку залізничного транспорту*: матеріали 81 Міжнар. наук.-практ. конф. 22.04-23.04.21. Дніпро : ДНУЗТ, 2021. С. 274-276.

ФОРМУВАННЯ ТА ОБЛІК РЕЗЕРВУ СУМНІВНИХ БОРГІВ

Хмелюк Альона Василівна

*кандидат економічних наук, доцент, кафедра фінансів та обліку,
Дніпровський державний технічний університет*

Масюк Андрій Олександрович

студент, Дніпровський державний технічний університет

Господарська діяльність підприємств в реальних умовах ведення бізнесу передбачає постійну взаємодію між окремими суб'єктами (контрагентами) з приводу економічних відносин. Такі відносини